

Klagandena har anfört att tillbyggnaden kommer för nära deras tomt, att den kommer medföra att deras tomt skuggas samt medföra full insyn på deras tomt och i deras hus, bl.a. p.g.a. det fönster i tillbyggnaden som kommer placeras åt deras tomt.

Fråga är således om de planerade åtgärderna, vilka är planenliga, kan anses utgöra en betydande olägenhet för klagandena. Vad som innefattas i begreppet betydande olägenhet i 3 kap. 2 § ÄPBL framgår inte av lagen eller dess förarbeten utan får avgöras från fall till fall med hänsyn till bebyggelseområdes karaktär och de förhållanden som råder i övrigt på orten. Detta innebär att toleransnivån måste vara något högre inom tätbebyggda områden, som i förevarande fall, där hus liggerförhållandevis nära varandra och viss insyn är ofrånkomlig.

I rättsfallet RÅ 1990 ref. 52 berörde Regeringsrätten frågan om försämrade ljusförhållanden. Regeringsrätten uttalade att i ett så tätbebyggt område som det var fråga om i rättsfallet är det närmast oundvikligt att byggnader kommer att skugga varandra och att en tillbyggnad med ytterligare en våning kan komma att medföra ökad skuggbildning för grannarna. Enligt Regeringsrättens mening kunde de olägenheter som den sökta tillbyggnaden skulle medföra för omgivningen inte anses vara betydande.

Länsstyrelsen finner, trots att tillbyggnaden kan upplevas som en viss olägenhet för klagandena, att dessa olägenheter inte är större än vad som skäligen får tålas av boende i tätbebyggda områden.